

trykt hos F. H. Bjerf, 1853.

6. Jag vill till dig säga, att jag är en
 5. Jag vill till dig säga, att jag är en
 4. Jag vill till dig säga, att jag är en
 3. Jag vill till dig säga, att jag är en
 2. Jag vill till dig säga, att jag är en
 1. Jag vill till dig säga, att jag är en

Swär från Sittman.

6. Jag vill till dig säga, att jag är en
 5. Jag vill till dig säga, att jag är en
 4. Jag vill till dig säga, att jag är en
 3. Jag vill till dig säga, att jag är en
 2. Jag vill till dig säga, att jag är en
 1. Jag vill till dig säga, att jag är en

Friarebref.

Runde hvarje tanka blifwa Ett till dig för-
 fattadt bref, Hwar minut jag skulle skrifa,
 Men, ty wärr, den det ej blef. Orden bli så
 matta de; Gerna dock jag skulle se Dig min
 tanka rätt uppsatta, Och mitt rena hjerta skratta.
 2. Rårleken, som nyss har wafnat, Kan till
 allt ej sinna ord; Fast han ljusa uttryck saknat,
 Sinns dock ett uppå wår jord: Der är tanken lått
 och wig, Som betrår sin åskling's stig, Den
 kan hwarje domslut falla, Och mitt hjerta till-
 fredsställa.
 3. Om du råcks i brefsnet blifka, Se då är
 jag glad och nöjd! Om du älskar mig, o flicka,
 När jag wist min sällhets höjd; Hjertats lugn
 ren borta är, Derför jag af dig begär Nu ett
 swär uppå min fråga, Om jag skall min djerf-
 het wåga.
 4. Frågan du måhända gifkar: Will du bli
 min trogna wån? Derom jag dig fast förwisar,
 Af rent hjerta kommer den. Då jag ibland sile-
 fors tal Önskar mig ett ideal (mönster), Det
 jag uti dig har funnit, Om jag blott ditt hjer-
 ta wunnit.
 5. Om det är Försynens wilja, Att jag mi-
 na lefnadsdar Ifrån dina måste skilja, Är din
 bild i hjertat qwar; Den kan aldrig plånas
 ut, Förrän döden går ett stut På mitt stoft,
 min swaga hydda, Då skall Amor själen flydda.

6. Jag vill till dig säga, att jag är en
 5. Jag vill till dig säga, att jag är en
 4. Jag vill till dig säga, att jag är en
 3. Jag vill till dig säga, att jag är en
 2. Jag vill till dig säga, att jag är en
 1. Jag vill till dig säga, att jag är en

Helsningar till en Flicka på dess Födelsedag.

6. Jag vill till dig säga, att jag är en
 5. Jag vill till dig säga, att jag är en
 4. Jag vill till dig säga, att jag är en
 3. Jag vill till dig säga, att jag är en
 2. Jag vill till dig säga, att jag är en
 1. Jag vill till dig säga, att jag är en

wid dig; Trebje, för du är så skön, Mer än alla i ditt för-
 Hierde, för wår ungdomsyr: Nu har du fått alla fyra.

Helsningar till en Gofte på dess Födelsedag.

Då re'n fram den dagen träder, Då du jemnat dina
 år, Will jag, om det än dig gläder, Helsa dig som jag
 förmår. Lydlig denna dagen war, som dig fram i ljuset
 bar, Derför will med mildhet blifka På densamma måna-
 gen fläcka.
 2. Dig, dess son, jag önskar lycka Att du inom några
 år I din famn må kärligt trycka Den, som i ditt sinne
 står; Må med henne du förnöjd lefwa långt i frid och fröjd,
 Båd' som maka och som fader, Städs freidfull, säll och
 gläder.
 3. Wätte du i dessa åren Ingen fläcka alls bebra; Må-
 te ej de blonda håren Någon fläckas kärlek ta, Som du
 icke älskar stort; Då är allt för intet gjordt, Angren säkert
 derpå följer, Fast tanhända du det dölier.
 4. Många äro satans snaror, Dem man lätt kan fal-
 la i, Många äro lastens faror, Om ej Herren står öf bi;
 Eljest ginge uti grund Lyckan kanske denna stund, Derför
 bed du sielf wår Herre, Att det icke går dig wärre.
 5. Wätte du också befinna: Den, som sänder dessa ord,
 Öfver blott din kärlek winna, Är ditt hjerta ej om bord?
 Dela blott med mig en kyss, Det har jag ej fått så nyss,
 Fast jag många har utgifwit, Som för alltid borta blifwit.
 6. Men jag hoppas du förlåter Detta lilla Amors brott,
 Om jag derom ber och gråter, Är du ingen Hottentott,
 Tänk om du will ha en då, Ja det skall du gerna få. Fle-
 ra kan jag ej medela, Än så der wid påf två hela.

Affed till en Älsfare.

Med ett sinne fullt af smärta, Skrifwa måste jag till
 dig, För att wäcka i ditt hjerta Oro, eller kortelig: För
 att skilja dig från mig. Dock, du wet jag älskar dig And-
 in till sijnswa döden, Så i glädien som i nöden.
 2. Jag för sorg kan knarpast skrifa, Mina egna kän-
 slors swall Öfta mig från ännu drifwa; För dock hwad jag
 säga skall: Att jag gif- en ann' förnär, Derför går det